

„Dziecko w sytuacji choroby i rozłąki z rodziną – możliwości i ograniczenia w pracy z dzieckiem w szkole sanatoryjnej, przyszpitalnej i ośrodka szkolno – wychowawczym”

Dr Violetta Ambroziak

Czynniki stresu u dzieci hospitalizowanych

1. Ciemność.
2. Rozstanie z rodzicami: lęk separacyjny.
3. Dyskomfort fizyczny: hałas, gorąco, zimno, niekomfortowe otoczenie.
4. Brak informacji, produkowanie fantazji własnych.
5. Obnażanie, wstyd przed innymi.
6. Dotykane bez potrzeby.
7. Uwięzienie w łóżku (ograniczenie aktywności).
8. Zranienia (zastrzyki, zabiegi).
9. Ból.
10. Zmiana diety, niesmaczne posiłki.
11. Opryskliwość, nieuprzejmość personelu.
12. Obojętność ze strony innych ludzi.
13. Nieznajomość pomieszczeń i przestrzeni.
14. Nieprzyjemny zapach.
15. Rutyna szpitalna, brak kontroli i możliwości decydowania.
16. Monotonia, nuda.
17. Konflikty z innymi dziećmi.
18. Zabiegi toaletowe w nowych warunkach.
19. Nieumiejętność rozmawiania o chorobie.
20. Brak zabawek i własnych, ulubionych przedmiotów.
21. Brak intymności.

Choroba i konieczność poddawania się medycznym procedurom znajduje się na trzeciej pozycji, po fizycznych i seksualnych nadużyciach i wypadkach, a przed śmiercią rodziców, rozwodem i wojną, na liście wydarzeń traumatycznych, wywołujących wysoki lęk u dzieci.

Siła reakcji emocjonalnych dziecka zależy od: wieku, reaktywności (temperamentu), doświadczeń pierwotnych z traumą, niejasności sytuacji rodzinnej, biologicznych czynników (rodzaj choroby).